da sůñnib otsida, Arsti jures, kes öppind, innimesse ihho ärratundma, haigussest arro sama, ja moistab rohto temma wasto anda. Ja kui siis ka ei leia abbi, siis kannatage, ja andke ennast Jummala holeks. — Juhtub teil ůks önnetus, surrewad ehk äkkitselt, ůks loom, ehk ennamgi ärra, ilma et teate, mis läbbi se tulnud, siis ärge möttelge, et teised sedda teinud, waid kulage järrel, kas se ehk sündis teie omma holetusse läbbi, kas se loom ehk olli söötmatta ehk jootmatta, kas se ehk söi ehk jöi middagit metsas ehk lautas, mis temmale surma teggi, ja kui ehk siis ka ei leia sůůd, siis moistke, et meie ei joua keik wigga ärraarwata; agga ärge siiski andke ebbaussule maad ommas süddames. — Joseb piim teil kokko, et wahhest öiete wennida añnab, siis ärge olge rummalad, sedda teise woöra innimesse sůůks arwata, waid kandke agga hoolt, et lůpsikud ja pima-püttid hästi puhtaks sawad pestud, ja kui se ei aita, sest et jo pu sisse se wigga läinud, siis wötke ůsna ned püttid pima alla; kůl siis piim jälle lähheb heaks. — Kaub teil middagit ärra, ehk risub warras teie käest, siis otsige omma takka, agga mitte noia jures, kes teid agga

agga pettab, waid katsuge märki enne sada, ja siis moija ehk kohtowannematte läbbi sedda öiete toimetada. — Wihkage ůlleültse keik ebbausko, ja sage moisilikkuks sedda uskuma, mis Jummal käsknud, ja selge moistus öppetab Sedda head meelt ja moistust andko Jummal isse teile ja hoidko teid, igga köwwera tee eest! —

4.

Laul.

Et ma kůl ůks tallomees
Siiski mul hea pölli käes;
Leiwal järko Jummal añnab,
Pöld mul omma wilja kañnab.

2. Tööd ma teen hea melega,
Naese- laste- perrega;
Palle-higgis toidust same,
Teine teist ka armastame.

3. Keik meil hästi korda lääb,
Südda ikka römo nääb;
Riid ja taplus, kurri kärra,
Jäwad meitest kaugel arra.

4. Na-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1796, lk. 32